

POSTANOWIENIE

Dnia 3 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **T. M. M.**

skazanego z art. 107 § 1 k.k. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 3 stycznia 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania kary 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 19 czerwca 2019 r., sygn. akt II Ka (...), zmieniającym wyrok Sądu Rejonowego w M. z dnia 16 marca 2018 r., II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**uwzględnić wniosek obrońcy o wstrzymanie wykonania kary
10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej zaskarżonym
kasacją wyrokiem Sądu Okręgowego w S. z dnia 19 czerwca
2019 r., sygn. akt II Ka (...).**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 16 marca 2018 r. Sąd Rejonowy w M. uznał oskarżonego T. M. M. za winnego czynu z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. i za ten czyn, na podstawie art. 107 § 1 k.k.s., wymierzył mu karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych, ustalając wartość jednej stawkiiennej na kwotę 100 złotych. Wyrok zawierał także rozstrzygnięcia o przepadku środków pieniężnych oraz automatów do gier.

Od tego wyroku apelację wniósł prokurator oraz obrońca oskarżonego. Prokurator zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, formułując jeden zarzut, mianowicie obraży prawa materialnego, tj. przepisu art. 6 § 2 k.k.s. poprzez jego zastosowanie polegające na uznaniu, że czyny zarzucane oskarżonemu w pkt. I-IV aktu oskarżenia stanowią jeden czyn zabroniony, popełniony w warunkach art. 6 § 2 k.k.s, podczas gdy przepis art. 107 § 1 k.k.s. zawiera wieloczynowo określone znamiona, wykluczające możliwość zastosowania tego przepisu. Jednocześnie we wnioskach apelacji prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu w akcie oskarżenia czynów i orzeczenie za nie kary roku pozbawienia wolności oraz grzywny w wymiarze 200 stawek po 100 zł. Jako podstawę wymiaru proponowanej kary wskazał art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s.

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 19 czerwca 2019 r., wydanym w sprawie o sygn. akt II Ka (...), częściowo zmienił wyrok Sądu I instancji w ten sposób, że uznał T. M. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., stwierdził, że stanowią one ciąg przestępstw i wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 zł.

Wyżej wymieniony wyrok został zaskarżony kasacją obrońcy T. M. M. , w której sformułowano również wniosek o wstrzymanie wykonania zaskarżonego wyroku w części dotyczącej wymierzenia kary pozbawienia wolności, do czasu rozpoznania kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego o wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej zaskarżonym kasacją wyrokiem zasługuje na uwzględnienie.

Co prawda z samej treści art. 532 § 1 k.p.k. nie wynikają przesłanki wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją wyroku, jednak w orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd Najwyższy może skorzystać z tej instytucji wyłącznie w wyjątkowych przypadkach. Za podjęciem takiej decyzji muszą przemawiać: bardzo wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji, nietrafność

merytoryczna wyroku oraz ustalenie, że wykonanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. m.in.: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 września 1998 r., II KKN 178/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 września 1998 r., II KKN 262/98; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18). Trzeba bowiem mieć na względzie, że regułą jest wykonalność prawomocnego wyroku (art. 9 § 2 k.k.w.), zaś wstrzymanie jego wykonania – wyjątkiem.

Mając na względzie wszystkie ww. przesłanki wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k.

Należy podkreślić, że decyzja o wstrzymaniu wykonania kary 10 miesięcy pozbawienia wolności nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.